

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben háshoz hordva.

Egész évre	12 fr
Fél évre	3 fr
Negyedévre	3 fr
Egy órá	1 fr

Vidékre postán küldve:

Egész évre	14 fr — kr.
Fél évre	7 fr — kr.
Negyedévre	3 fr 50 kr.
Egy órá	1 fr 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők. Százalékot nem adunk.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1. sz., földszint.

Bérmertelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Petőfi-utca 1. sz. (Ungerleider Albert könyvnyomdájában.)

Hirdetési díjazás szerint. Egyes szám 5. kr., ünnep- és vasárnaputáni szám 3. kr.

Királyi válóper.

Arad, július 11.

A szép Natália királyné válópere, talán mégis politikai zavarok nélkül fog véget érni.

Ilyen irányban értesítene a belgrádi tudósítások, melyek hangsúlyozzák, hogy az a körülmény, hogy a szerb királyi pár válópere zavarokat nem fog támasztani Milán király országában, és csak magának a királynak az érdeme az által érte el, hogy mindenk előtt az országon kívül tartja Natália királynét.

A királyné feltüzelt jelenléte és személyes serkentése nélkül nem valami különösen intenzív buzgóságot s kitartást fejtenek ki a czinkosai, főleg miután a »párt«-nak a »hadipénztára« is ki van merítve. A királynétől pedig azon szilárd alap, melyen a válás ellen való ellenkezésével állott, már el van vonva.

Két főtámasza volt ellenszélülésének fentartására: azon tény, hogy a házasság szentsége ellen való semmiféle hibával sem lehet vádolni, az orthodox egyház pedig meg a kölcsönös beengedést sem ismeri el a válásra elegendő oknak, (a mi még szintén hiányzik), ha nem forog fen közvetlen kánoni válási ok, és az a körülmény, hogy a válás esetén, még annak kimondása előtt, m á s f é l m í l l i t ő r ú b e l t k e l l e n e n e k i v i s z s a f i z e t n i, m e l y ö s s z e g e t ő s a j á t v a g y o n á b ó i k ö l c s ö n z t e a királynak és az országnak.

Az első pontra vonatkozólag megértették a királynéval, hogy ha ő a királyt erre kényszeríti, f e l a d ó s a r ú l á s t a s e l m e k m i a t t f o r n a t o r v é n y e l é a l l i t t a t n i s a m e g l e v ő a k t á k a l a p j á n k é s é g t e l e n ü l e l i s í t é l t e t n i, — az egyház pedig az egyik házasságonk diffamálása elutasíthatlan igényt ad a másiknak a házasság felbontására.

A mi a második pontot illeti, a királyné magán készpénze teljes összegben,

a mint férjéhez hozta, számára készen áll, bármikor felvehető; a mit a királyné politikai privát-passzióra költött s a mivel nem használni akart a férjének, az s e m m i e s e t r e s e m f o g n e k i m e g t é r i t t e t n i, d e e m i a t t a l i g i s p a n a s k o d h a t i k.

Az egész dolgot mégis mélyen fájlatni kell minden bizonynyal: bár mint végződjék, a király iránti rokonszenvet, s a korona tekintélyét az nem emelheti.

Már pedig az egész országban majdnem általánosan elterjedt, igen radikális nézetre való tekintettel nagyon elkelne a korona prestige-ének felfrissítése és ennek ellenkezője nagyon — hátrányos lenne.

A pénzügyi helyzet, T i s z a m i n i s t e r e l n ö k, mint pénzügyminiszter, vidékre történt elutazása előtt az államháztartást a legmondosabb s legjobb módon rendezte, illetőleg a kormány pénzügyi életét, amely nyiban erre hitelműveletek voltak szükségessé, tökéletesen fedezte. A pénzügyminiszter törvényesen fel volt hatalmazva, az idén effektív 56.903.705 frt beszerzésére kölcsönöket felvenni és pedig: az államháztartás dotációjára 32 milliót, a deficit fedezésére 12.443.116, és az 1888. évben amortizált államadóssági rész helyére 12.460.589 frtot. A Rothschild-csoport tudvalevőleg három millió forinttal valamint többlet a pénzügyi részletről, papírjradék átvételével, a pénzügyi dotáció többi részét, továbbá a deficit fedezésének egész összegét, valamint körülbelül 4 és fél milliót a törlesztési részletről 4 százalékos aranyjradék szabott árfolyam mellett átvétel megszerzett.

A törvény egy intézkedése értelmében — mely intézkedés jövőre minden esetre megváltoztatott, hogy a pénzügyminiszternek szabad keze legyen — a törlesztési részletről körülbelül 8 millió forint oszlik 5 százalékos papírjradék eladása által szervezhető be. Ez összeget a pénzügyminiszter a magyar általános hitelbanknak, — nem a Rotschild csoportnak — emelendő árfolyam mellett telenként adta el és a hitelbank, miután az aranyjradék már előbb tökéletesen elkelte volt, az átvett papírjradékot nemrég teljesen eladta. Az államháztartás jelenleg — mint tegnap számunkban is jeleztük — a júliusi szelvénybeállításának megtörténte után, az igen kedvező állambevitel folytán is annyira elvannak látva, hogy a kincstárnak most arról kell gondoskodnia, hogy nagyobb összegeket, az arany- és papírjradékok jóvedelméhez mérten, természetesen szerény kamat mellett elhelyezzen. Az államháztartás ezen aránylag előnyös helyzete a pénzügyminiszter iránti kedvesebbé tételének kérdésével tizesebben foglalkozunk. Ezen, a forgalomban levő kincstári jegyek száma ugyan alig fog tetemesen csökkenni, egy osekly összeg be lesz ugyan vonva és a kamatláb lezártásával is csak óvatosan lehet foglalkozni, amennyiben pl. a pénztárjegyek magasabb kamatláb mellett csakis távolabb eső határrapra lesznek kiállítva — de T i s z a m i n i s t e r e l n ö k m i n d e n k e l t ő t a r r a n é z v e t t e i n t é z k e d é s e k e t, h o g y a p é n z t á r j e g y e k j ö v ő r e n e m m i n d i g e g y e z z e r e v á l j a n a k e s e d é k e s s é. A pénztárjegyek ugyanis eszentul oly módon adatnak ki — ha a készlet egy időre tetemesen csökkentetik és az eszedékeségek a pénztárkészletből fedeztetnek is — hogy egyszerre a pénztárjegyek legfeljebb egy harmada járjon le és ezen határidő is akként fog kiszámíthatni, hogy az más nagy fizetési napokkal öszebe essék. A közös hadügyminiszter eddig a 47-3 milliós rendkívüli hitelnek körülbelül csak 2,5 harmadát vette igénybe s a pénzügyminiszter már hónapokkal ezelőtt lerögzítette a Magyarországra eső részletet. Előreláthatólag a közlelbi hónapokban a rendkívüli hitel egyáltalában nem fog tovább igénybe véteni, és ha a már előbb tett megrendelések kifizetendők lesznek, a pénzügyminiszter azon helyzetben lesz, hogy a szükséglet a költségvetésben nem foglalt szesz- és cukoradó utáni bevétel többletből — nevezetesen pedig az augusztus 1-én, illetve szeptember 1-én, a nem osekly oszokor- és szeszlet utadóztatása folytán — történendő díjazásokból teljesen fedezheti, ugy, hogy ez évben további hitelműveletre szükség nem lesz, ha a törvényhozsással öszel meg is adná a felhatalmazást a rendkívüli hadügyi hitelnek kölcsön utján való fedezésére.

Kitüntetések az orosz-osztrák-magyar kereskedelmi szerződés megkötése alkalmából. A király ö félsége — a „Pol. Corr.”

jelentése szerint — a következő kitüntéseket adományozta azoknak az orosz minisztereknek és hivatalnoknak kik az Ausztria-Magyarország és Olaszország között legutóbb megkötött szerződésre vonatkozó tárgyalásokban részt vettek: Agostino Magliani orosz pénzügyminiszter és Bernardino Gramaldi ipar- és kereskedelmi miniszter a Lipót-rend nagykeresztjét; Vittorio Elena, az orosz kereskedelmi múzeum államtitkára, Luigi Luzzati tanár és képviselő és Askanio Branka ügyvéd és képviselő, a Ferenoz József-rend nagy keresztjét; Giuseppe Castorino orosz határvámigazgató és Cesare Durando, a triesti orosz főkonzul, a Ferenoz József-rend csillagos középkeresztjét, Bonaldo Stringer, az orosz pénzügyminiszterium osztályfőnöke és Nikola Fabrizi, az orosz belügyminiszterium osztályfőnöke a Ferenoz József-rend középkeresztjét, Rizzardo Rizzetti, az orosz külügyminiszterium titkára a Lipót-rend lovagkeresztjét és Ollieno Collarini a Ferenoz József-rend lovagkeresztjét kaptak.

A „Pester Lloyd”-nak távirják Bécsből, hogy a „Pol. Corr.” értesítése szerint az orosz-osztrák-magyar kereskedelmi szerződés megkötése alkalmából az orosz király T i s z a k á l m á n m a g y a r m i n i s t e r e l n ö k n e k, S z e ó h e n y i P á l g r ó f m a g y a r k e r e s k e d e l m i m i n i s t e r n e k, t o v á b b á D u n a j e w s k i B a c q u e h e m é s F a l k e n h a y n o s z t r á k m i n i s t e r n e k a s z L á z á r é s M ó r i o s r e n d n a g y k r e s z t j é t, M a t l e k o v i t é S á n d o r m a g y a r k e r e s k e d e l m i á l l a m t i t k á r n a k, v a l a m i n t K a l c h b e r g é s G l a n z u d v a r i t a n á c s o s k n a k a k o r o n a r e n d n a g y k r e s z t j é t a d o m á n y o z t a.

Bulgáriáról.

Egy olyan személyiségtől, ki ugyszólván szintén Bulgária történelmének szövegében él, vezi a „Pester Correspondenz” az alábbi glosszákat, de annak dacára, mi csak a legnagyobb fentartással adjuk:

„Tudósított észrevételei, a merev öfrancia udvari etikette-t illetőleg, mely által Ferdinand fejedelem magát a bolgár néptől elzárni engedti, teljesen helyesek. A herceg a feledetlen Sándor fejedelemnek hat kabinet titkárját találta az itteni konokban: valamennyit megtartotta s még keztől adott hozzájuk, kiket magával hozott és a merev, mogorva, az ócsire éppenséggel elbámíto gögben leledző Grenand-ot tette parancsolójuká korlátlan hatalommal. Ha Laaba a Dobner urakat és valamennyiük közt a legbefolyásosabbat, George komoroakot hozzájuk számított, épen teljes a tuczat. Es mind az a tizenkét ember egész nap főleg ezzel foglalkozik:

gyogy mindenkinek ajtot mutassanak, a k nem felhá nyakkendősön jó a konakba kihallgatást kérti. A bolgár azonban inkább egész aoratallt elkergeti az öltöte nemzeti- leg és vallásilag idegen fejedelmeknek, hogy sem frakkba-lakba kényszeredjék. A bolgárnak igen udvarias, sőt épen csuszó-mászó modora van, még ha magas állásra jutott is, megcsokolja a magasabban állónak kabátját, esetleg, ha az, kit üdvözöl levon tli, még a csizmáját is, de azt akarja, hogy a „nagy ur” akadály nélkül mindig kéznél legyen, ha a vele való közlekedés szüke-gét érzi.

A mi a kormányviszonyokat a különösen a Stambulow-kormányzatot illeti, ma mindenkül előtt világos, a ki az orránál tovább lát, hogy „az egyesült testvérek boldog egyetértésé-nek vége s a bolgárok mártuságosan jölkáltak a ruméliai praedominanciával: a hadsereg egyre fokozódó kedvetlenséggel tekintli Mutkurów-ot s praetorianusait a hadi kormányzat élén s a tanul politikári napoként keserűbbé váló irigységgel nézik, mint juttatja Stambulow a legzsirosabb hivatalokat a saját földieinek s a tulajdonképeni, a dolgozó hivatalnokok számára csak igen sovány a pontatlanul fizetett járandóságai vannak(?)

Még a legnépszerűbb a fejedelmi mama, az ö népszerűsége is elhalványodik ugyan lassanként azon mérvben, a mint békekestege apad s a mint kell hogy észrevehgyék, hogy lassan-lassan arra is gondol, misserint azon összegeket, melyeket eddig „előlegezett” az országnak — négy millió frank körül lehet, — ha nem is visszakapja, de legalább félig-meddig biztosítsa és pedig a vasutak által, melyeknek kiépítésére leginkább szolgált az általa adott pénz. A bolgár asszonyok s leányok rajongnak a „jósaos öreg ur”-ért, de nálunk bolgároknál nem sokat nyom a nő befolyás, a férfiak pedig elégedetlenek az uralkodó viszonyokkal, ezt többé tagadni nem lehet, mindenki d e f i n i t i v u m után vágyódik. Akár így, akár úgy.

VÁROSI KÖZÜGYEK.

A júliusi közgyűlés. Arad, július 11.

Régen nem volt olyan zajos, élénk és hosszan tartó közgyűlés Arad város törvényhatósági bizottságának, mint ma.

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Július 12.)

A kis tánczosnő.

Írta: TUCSEK ANNA.

Lilinek hívták. Öt éves korában már egyedül tánczolt a szinpadon s a közönség tapsolt neki. Az anyja is tánczosnő volt. Kicsi volt és sapadt. A kávéházi levegő, a gázlámpák sárga fénye, a fojtó füst, gőz és a társaság tettei azá.

Nagy féltelözött szeméi olyan bágyadtak voltak; s midőn a társulat többi tagjai ittak s hangos nevetés köz-durrán tréfalak, végy áulakadnak egymásköztt, ő csendesen kuosorgott valamelyik szöglötben — és nem gondolt épen semmire. Néha eszébe jutott ugyan egy soványképű asszony, ki sokáig fektűt egy ágyban és a ki az ő anyja volt. Ez az asszony azelőtt mindig ólében hordozta őt, csokolgatta és játszott vele. Arra is emlékezett Lili, hogy akkor nem kellett tánczolni, otthon ült a szobában, vagy olvasott estélni; és a veres orru igazgató önébe sem verte meg. De aztán egyszer anyja lefektűt az ágyban és később elment valahová nagyon messze, mert Lili többet soha sem látta. De az mind nagyon régen volt már.

Most csak arra volt gondja, hogy jól tánczoljon, mert akkor többet kapott enni, sőt még meg is dícsérték. Néha Florett kisasszonytól is kapott csokoládé bonbonokat és akkor igen-igen boldog volt. Nagyon szeretete a bonbonokat. Lili tulajdonképen Florett kisasszonynak köszönhetia, hogy anyja halála után az igazgató nem tette ki az utcára. Florett kisasszonynak ugyanis szép szeme mellett még igen jó szíve is volt. Sem a gyermekárisát, sem a fiatal hadnagyoskák keserves sóhajtozásait nem tudta közönyösen hallgatni. Régebben ugyan mindig veselkedtek Terezcel, a Lili anyjával, sőt egyházasor hajba is kaptak; de midőn Terez soványodni kezdett, köhögött és alig tudott a lábán állani, Florett gyakran adott be neki orvosságot. Az utolsó éjjeiken meg virrasztott is mellette s a temetésen meg is síratta; jóllehet azért igen elégedett volt és örült, hogy most ő lesz a

primadonna. Mikor hazajötték a temetőről, s a társaság összeült tanácskozni, hogy mi tévők legyenek a kis árvával, Florett kisasszony igen buzgón karolta fel az ügyet. Mindenkép azon volt, hogy a gyermeket megtartsák. Az igazgató a boroskancsótól kért tanácsot, s azt mondta, hogy ez igen megfontolandó dolog, mert egy négy éves gyermek nagy teher a társaság nyakán, melynek folyton egyik városból a másikba kell vándorolnia.

Estrello ur, az első szerelmes, azzal a lelőgő, sárga bajusszal s különös boríté tenorral, azt tanácsolta, hogy ki kell tenni az utcára. „Ki fog bibelődni egy ilyen ponytytal?” Még akart valamit mondani, de egy olyan jó pofont kapott Florett kisasszonytól, hogy a szeme is szikrázott bele. Estrello ur dühösen felugrott, az asztalra ütött öklével, s aztán — szemére vágva kaplaptá, kispolygott a szobából, utközben valamit mormogván magában egy bizonyos hatalomról, melyet felhatalmazott, hogy vigye el ezt a gyermeket.

— Árvaházba kellene tenni, — indítványozta egy ráncos, fonnyadt képző hölgy, vastagon befestett arccal, ki hajdan a Phryné szerepét játszta, de most a Pandarusra szorult, s örvendett, hogy megtűrték a társaságnál.

Florett kisasszony megvetőleg bigyesztette ajkát:

— Mert fel is vesznek oda egy komédiás gyereket? Itt marad köztünk — s ezzel vége. Gondját viselem én!

A fonnyadt képző hölgy a markába csagzott, de Florett nem is figyelt rá. Végre is elhatározta, hogy kütkü marad. Majd csak feinné valahogy.

— Tánczolni fogom tanítani, — mondá magában az igazgató s a majdani jóvedelemlre gondolt.

Ettől kezdve Lili a társaság gyermeke lett. Mindnyájan megasztették őt, természetesen az ő módjuk szerint. Ez emberkőből, minden durvaság mellett is, nem hiányzik bizonyos gyöngéd érzés. Mindazáltal Lilinek igen keserves élete volt. Az igazgató megtanította tánczolni. Lili pöhezen tanult és sokszor kapott verést. Végre tudott annyit, hogy feléphetett a szinpadon. Sokkal kisebb volt, semhogy tudta volna, mi az a lámpaláz. Tánczolt. Kisiny lábait oly keocesen emelgette, szöke haja oly kedvesen

repkedett vállain, s a mint fehér, karját kiterjesztve, maga körül forgott, olyan volt, mint egy kis madár, mely szárnyait verdesse, eiszállani készül egy ismeretlen országra.

A közönségnek nagyon tetszett. Az ingerő élvezetekben kifáradt szemeknek jól esett az Ártatlan gyermekárisot látni.

Még másképp is jó hasznát vette az igazgató Lilinek. Ha felvonás közben ő járt körül a tányérral, rendezes kétszer, háromszor is megélt az, mert a gyermek oly szép volt, nagy, fekete szemével, kurta rózsaszín ruhájával s vidám mosolyával vékony ajkai körül, hogy a vendégek szájalomból is többet adtak neki. Es legfőként nem kellett félni az igazgatónak, hogy felét zsebre teszi, mint azt Estrello ur meg Florett kisasszony néha ajakorolni szoktak.

Lili esakhamar a közönség kedvence lett. Mind többit és többit kellett tánczolni. Majdnem minden este. Mikor a közönség tapsolt, az igazgató kényserítette, hogy ismételje az egész tánczdarabot. Lili meggyűlölte a tapsot.

Nappal a szöglötökben ült Lili és aludt. Olyan fáradt volt mindig. — „Álomtáská” — mondá neki néha Estrello ur, s két tenyere közé fogva fejtét, felemelte őt. Ez fájt, mert Estrello urnak nagy, csontos kezei voltak, s a félt nagyon ódaszoritotta, de Lili nem sirt, mert tudta, hogy Estrello ur csak gyöngédségből tette. Ők mindnyájan szerették őt az ők módjuk szerint, de az igazgató azért gyakran megverté, ha nem tánczolt jól; sőt Florett kisasszony is kikergette a szobából, ha alkalmatlan időben ment be hozzá, a festett, ráncos képző hölgy meg épen majdnem mindig haragos és türelmetlen volt hozzá. Neki Lili még igen kicsi volt, sokáig kellett várnia, míg nagy leány lesz belőle.

Ugy élt Lili között, mint egy dudva közé került kis aranyvirág. Csenevész tenegődött napról-napra, de nem fejlődhetett ki egészségese, illatos virággá. Nyomorult és szánysa maradt; a dudva és búrián fojtó, kártékon legköre elnyomta, s előtte benne az illatot, a lelket. De minderről Lili nem tudott semmit, épen miként a nyomorúságos kis aranyvirág nem tudja ott a dudva meg túske árnyában, hogy létezik még ezen kívül egy más, fényes, ragyogó világ, meleg napsugárral és dalal.

Ő csak egy kis közönséges komédiás

gyermek volt, ki ésténként a kávéházak szinpadjain tánczolt, nappal meg aludt a szöglötben vagy kőborolt az utczákon. Gyermekek, kinek nem voltak gyermekálmái, mert senki sem ébresztette öntudatra lelkét. Megtanították tánczolni, de nem tanították meg olvasni. Imádkozni meg épen nem tudott. Az a halvány emlék a sovány, sapadt asszonyról, ki véle annyit játszott, mindinkább elmosódott lelkéből. A sapadt asszony kétségbeesve láthatva volna rendre olyanna fejlődni gyermeke életét, minő az övé volt, meg sok másé. Nyomorúságos, rut, költészet nélkülü, szeretlen gyermekek, aztán — ha az Isten hozzá még némi szépséggel is megverté, — vidám gondtalan, aranyorként csillogó idő, — mely rövid ideig tart, mint a tiszavirág élete — és aztán le az izapos posványos mélybe, melynek fenekén ott leselkednek a fekete szörnyek: bánat, betegség, szegénység, bűn, nyomorúság . . .

Egy este Lilinek háromszor kellett tánczolni. Fehér ruha volt rajta, két csillaggal és vállán két aranyos szőrné. E szárnyak oly fáradtan libbentek meg, szereték volna segíteni Lilinek, fölkapni őt és elrepíteni messze, messze. De nem bírták. Harmadszor már alig tudta bevezetni tánczát. Lihegve ment ki a szinfalak közé. Halálsapadt volt. Hirtelen összeborzadt, mint egy kis madár, ha megrázta tollait; egy percig még ingadozott s meg akart fogódzni valamibe, aztán összehajtá szárnyait és lerogyott a földre. Ljedten, sajnalóva siettek hozzá, s az igazgató szidta magát, amiért túleröltötte a gyermeket. Levetkztették s Florett a saját ágába fektette.

Másnap egy orvosnővendék, ki Florettet látogatta meg, észreverte a gyermeket, megnézte s azt mondta, hogy pihenés kell neki és fűrés levezgő. Fürdőre kell vinni, vagy falura, különben elpusztul. Az igazgató hangosan felkaozgott, mikor ezt meghallotta, a többiek meg vállalkat vonogatták. Fürdő! Falu! No perze, hiszen könnyű azt mondani.

Négy napig fektűt Lili a Florett ágyában. Aztán felkelt, de alig tudott lábaira állani. E szegény kis lábaki! Oly gyengék voltak és olyan fáradtak! Testében nem érzett semmi fájdalomt, csak teje zugot néha kegyetlenül s szemeit horította el valami csodálatos kékes kőd. Elhatározta, hogy mégis falura viszik őt. Tavaszodott s a társaság úgy is más városba készülődött. Ut-

közben tehát, hol a legközelebbi állomást tartják, valahogy elhelyezik Lilít egy paraszti asszony házában. Összel majd, mikor erre visszatérnek, utána mennek. Igaz ugyan hogy ez némi pénzbe kerül, s eleinte az igazgató hallani sem akart a tévről, de aztán megmondotta jobban. Utóvégre is, Lilinek mindíg jó hasznát vette. Ennyi áldozatot lehet hozni.

Ép a hűsvéti ünnepek voltak. A tavasz már annyira előre haladt s az idő oly gyönyörű volt, hogy a kávéházak és a vendéglők üresen maradtak. Még az a közönség is, mely oda járt szokott, beleunt az örökös pipafüstbe, s kiment friss levegőt szívni. Még egy utolsó előadás után hűsvét szombatján reggel felkészülődtek tehát, hogy a legközelebbi falub; utazzanak. Utazni! Ez Lilire nézve nem jelentett egyebet, mint még több zajt, füstöt és oldalba lökést, aztán sokáig tartó rázatást egy tapadon és aztán a másik városban folytatását az előbbi életmódnak. De most az egyssér másképp utaztak. Egy nagy szekerre raktak fel minden holmit; egy másik kisebb egy-lovas löcös szekerre szalma és párnák közé Lilít; Florett s a fonnyadt képző hölgy szintén felkapaszkodtak; az igazgató és Estrello ur gyalog mentek a szekerek mellett.

Minő ut volt ez, jósaos ég! Lili még soha sem ült szekeren, kivéve egyszer, midőn egy Estrello ural ismerős bérkocsis felültette maga mellé a bakra. Az is nagy élvezet volt. A kerekék sörgése a következten, a gyorsan felvillanó s éltető gázlámpák az utczákon, s a kocsis megnyujtott „hó-hó”-zása, midőn valaki az utban állott; de ez most egészen más volt! Midőn kiertek a városból, hanyadt fektűt a párnára a szalma közé és elragadtatással ceapta össze kezeit, midőn a osöngyét k víg csilingelése mellett gyorsan maradoztak el a zöldüló buza-földeken, élő sovány-kerítések, ut mellettü akáozták, kórakácsos s buzóldt csatornavizek.

— Oh milyen szép minden! Ugye mily szép! — kiáltott töbször fel. De senki sem felelt. Florett Estrello urnak kiabált a valamit az utra, s a festett képző hölgy ási-kozva ült mellette, pillantást sem vetve rá. — Oh mily szép! Mily szép! — kiáltott ismételten Lili, s nézte a fehér ökröket az ugaron és a rózsaszínű bárányfelhőket az égen.

(Vége köv.)

Uralkodók találkoása.

Berlin, július 11. (Az „Aradi Közlöny“ eredeti távirata) Suvulov itteni orosz nagykövet e hét végén Pétervárra utazik...

NAFTA

12. Cselekedet. Készen áll a napra: Prof. napár: Henrik. (1891. június 30.) 12 ap. min. Napár: 14 perokor, nyugosk 7 óra 55 perokor...

Az

„ARADI KÖZLÖNY“

(Meglátogat mindennap) Előfizetést feltétel. Helyben házhoz hordva: Egy évre... Fél évre... Negyed évre... Egy órára...

HIREK

Arad és vidéke.

Binder Lajos miniszteri kiküldött a helybeli gyárak megsejlesztésére... A miniszter biztos a megsejlesztett gyárak mindegyikét szabályszerű rendben találta...

Külöld.

Vadák Mackenzie ellen. Berlinből jelentik 10-iki kelettel: Frigyes császár betegségről szóló hivatalos jelentés...

A tanács ezen javaslata egyhangulag elfogadták. A tanács ajánlja a házi kezelés elegendő...

A „National Zeitung“ azt mondja, hogy a civilizált világ itele az lesz: hogy Frigyes császár életét valószínűleg megmenthetik...

Bergmann jelentése valóságos elremitészeteket tartalmaz a betegség történetéről, a legutolsó hónapokban...

Legújabb posta. A találkozás előtt. A Pol. Corr. egy hivatalos berlini értesítése szerint...

Nagy Kálmán azon a nézetben van, hogy elég, ha azt a kedvezményt nyújtja a város, hogy hitelesítő közeget küldje a gyárba...

csak 70 ezer volt. Minthogy az eredmény várakozáson felül jött ki, ajánlja a házi kezelést folytatni.

A tanács ezen javaslata egyhangulag elfogadták. A tanács ajánlja a házi kezelés elegendő...

A városi tanácsok felvilágosító sítással meggyőzi, hogy a tervezet a febr. közgyűlésen már elfogadtatott s most csak a hitelesítőre vár.

Müle Lajos a tanács javaslatait pártolja, mely a hosszas vita után egyhangulag el is fogadtatott.

Nagy Kálmán azon a nézetben van, hogy elég, ha azt a kedvezményt nyújtja a város, hogy hitelesítő közeget küldje a gyárba...

A közgyűlés napi rendjén több olyan tárgy volt, mely hosszas vitát idézett elő, s így csak esti fél 8-kor ért véget.

A tanács ezen javaslata egyhangulag elfogadták. A tanács ajánlja a házi kezelés elegendő...

A városi tanácsok felvilágosító sítással meggyőzi, hogy a tervezet a febr. közgyűlésen már elfogadtatott s most csak a hitelesítőre vár.

Müle Lajos a tanács javaslatait pártolja, mely a hosszas vita után egyhangulag el is fogadtatott.

Nagy Kálmán azon a nézetben van, hogy elég, ha azt a kedvezményt nyújtja a város, hogy hitelesítő közeget küldje a gyárba...

A közgyűlés napi rendjén több olyan tárgy volt, mely hosszas vitát idézett elő, s így csak esti fél 8-kor ért véget.

A tanács ezen javaslata egyhangulag elfogadták. A tanács ajánlja a házi kezelés elegendő...

A városi tanácsok felvilágosító sítással meggyőzi, hogy a tervezet a febr. közgyűlésen már elfogadtatott s most csak a hitelesítőre vár.

Müle Lajos a tanács javaslatait pártolja, mely a hosszas vita után egyhangulag el is fogadtatott.

Nagy Kálmán azon a nézetben van, hogy elég, ha azt a kedvezményt nyújtja a város, hogy hitelesítő közeget küldje a gyárba...

Egy veszélyes titok.

(Angol regény két kötetben.) „Aradi Közlöny“ számára fordította: (69. fejelet.) DENISE. H. KÖTET. HUSZONHARMADIK FEJEZET. A hármak halál-veszélye.

Különös bonyodalmak.

Hopet, Graecet és Waltert kocsira tették és mindhármukat Clifford Haliba vitték, a hol gondos ápolásban részesültek.

Legújabb posta.

A találkozás előtt. A Pol. Corr. egy hivatalos berlini értesítése szerint...

Legújabb posta.

A találkozás előtt. A Pol. Corr. egy hivatalos berlini értesítése szerint...

Legújabb posta.

A találkozás előtt. A Pol. Corr. egy hivatalos berlini értesítése szerint...

